Allt invid "världens ände"

British Columbia! — Ett land av modern kultur och vild natur uti sällsam förening. I North Vancouver sammanstötte jag med de första svenska familjerna vid "världens ände."

SPECIELLT FÖR S. C. T. AV ADOLF BACKMAN.

Vore ej de avlövade träden i parker och esplanader ett vittnesbörd om årstidernas växlingar, skulle man knappast kunna föreställa sig, att nu är det vinter i nordanland. Solen bryter genom molnen, och Stilla havets vågor brusa som en vårsång in över klippiga stränder och skär. Ett intensivt regnande då och då, men där emellan dagar som denna, dagar med sommar och strålande sol. Ett inbjudande klimat och en härlig natur. Vancouver har ett benådat läge. Staden är omgiven av vatten, skog och fjäll, majestätiska fjäll med snötäckta hjässor i molnen. En gång däruppe, och man ser i väster oceanens mäktiga brytning i solnedgången. I söder höja sig blånande bergsryggar, det är Washington — tanken ilar bort mot Kaliforniens soliga nejder. I öster höjer sig Klippiga bergen skrämmande vilt mot himmelen, och där i norr famnar fantasien Alaska, den inspirerande naturmystikens, de stora vita viddernas och den isande tystnadens land.

Hängbro över Capalino Canyon, byggd av den svenske kontraktören E. A. Anderson.

"The Call of the North" — (Vildmarkan källar) — man besjälas av sagan om människorna, som draga dit upp och stanna där, förtrollade, bergtagna, utan förmåga att frigöra sig ur vildmarkens grepp, utan lust och vilja att återvända till civilisationen.

British Columbia! — Ett land av modern kultur och vild natur i sällsam förening. Man stiger på den elektriska järnvägen i en storstads luxuösa centrum och genom labyrinter av gator, över floder och genom förstäder går färden ut i Guds fria natur. Här möter genast urskogen, jättelik och vild. Timmerskogen sträcker sina spiror 2—300 fot i höjden, fjällbäckarna susa och laxöringar gå i stim uppför strömmen. Här gå rådjuren in på storstadens knutar, och jägaren hör bergslejonet snyfta som ett gråtande barn i de täta snåren. I bergen gömmas rika malmfyndigheter, och i dalarna skälver den rika jorden av åtrå att nå sitt ändamål i skapelsen. Ett land, som är naturvännens paradis, ett land med rika framtidsmöjligheter för nutid och framtid. Enbart det, vad jag här skådat och njutit, uppväger de mödor, jag som främling och emigrant haft att genomgå. Den som saknar sinne för naturen, saknar religion, saknar kontakt med livets största källa för livslust och mod.— "Vad skogen lär"; — jag tänker på William J. Lang och hans studier ur djurens liv, ur naturen; huru läsvärda äro ej hans böcker, men huru få äro egentligen icke de, som förmå se livet med hans ögon! — — —

Canadian National banans station i Vancouver. Platsen där densamma står var förut ett enda stort mudd-hål. Invid stationen ligger Thornton park, vadan stationsområdet nu är en av de vackraste platserna i Vancouver.

Vancouver är ej enbart en vacker stad. Vancouver är dessutom en intressant stad. Vi taga en promenad på Hastings street. Det är en myllrande trafik. Korrekta engelsmän, markerade amerikanare, livliga italienare, välklädda, högresta skandinaver, slaver, hinduer med turban på huvudet och böljande svart helskägg ned över bröstet; japaner och kineser. I Vancouver möter man hela världen i fråga om raser och nationaliteter, deras egenskaper och livsyttringar. Man kan tillägga, att "världsfreden" är avgjort god. "De gula" spela av allt att döma en merkantil roll. De bebo en centralt belägen stadsdel, där skyltar och reklamer tala hemlandets underliga skrivspråk, och deras utställningar av österländska hemarbeten och hantverksprodukter giva en fläkt av orientalisk kultur över denna del av staden. En promenad genom kinesstaden har sitt intresse, ögat möter en främmande kultur, men blicken fängslas då och då av den konst och smak, som i ett och annat föremål erinrar om orientens berömda prakt.

Den senaste tiden har en japansk eskader gästat hamnen. Det har flaggats, fejats och fästats i de japanska hemmen. Den japanska flottistuniformen har skänkt en ny relief över Vancouvers brokiga liv. De nyfikna besöken ombord på de japanska pansarbåtarna ha varit legio. De grova skeppskanonernas mynningar ha pekat ut över staden — det är troligen med växlande känslor, som de mera politiskt vidsynta elementen ännu en gång konstaterat, att de ariska folkens maktutveckling följes hack i häl av den gula rasens otroliga förmåga att tillägna sig västerlandets hemligheter i teknisk fulländning och praktisk konstfärdighet.

— — —

British Columbia gränsar i öster till Alberta och i väster till Pacific oceanen. Provinsens fastland är 357,000 kvadratmil. Ett flertal imponerande bergskedjor sträcka sig från höglandet ned mot kusten, och mellan dem ligga bördiga dalar med ypperligt farmland. Skogarna representera omätliga naturrikedomar, och avverkningen är den förnämsta i världen. Naturscenerierna äro imponerande och kunna tävla med Schweiz i grandeur och skönhet.

I Vancouver är Canadian Pacific banans ändpunkt. Detta är världens största transportsystem, kontrollerande ett järnvägsnät på 19,000 mil, tillika med ett 50-tal ångare på Atlanten och Stilla havet. Man kan färdas från England till Kina, en sträcka på 12,000 mil, med C. P. R. bolagets järnvägar och ångare. Vancouver äger industrier av olika slag. Den förnämsta är dock sågverksindustrien, och vid en havsvik inuti staden ligger ett dussin stora sågverk. Staden har en ypperlig hamn och sjöfartsförbindelser med hela världen. Bland sevärdheterna kunna vi för denna gång nämna Stanley Park. Den täcker en halvö på 1,000 acres, som avslutar med en klippig udde ut i Stilla havet. Parken är delvis lämnad i sitt ursprungliga vilda naturtillstånd, och man kan här få en föreställning om vad urskog vill säga. Furor till 8—10 fot i genomskärning sträcka sig raka som spiror hundratals fot i höjden, storslagna exempel på den canadensiska naturens mäktighet. Mäktiga vindfall, från vilkas ruttnande stammar timmerträd skjuta i höjden, göra parken ogenomtränglig, om man söker en genväg vid sidan om de stigar, som anlagts kors och tvärs genom denna frodiga vildmark. Runt havsstranden löpa breda asfaltbelagda vägar, som leda till och från övriga anläggningar avsedda att höja intresset för ett besök i detta naturens gudomliga tempel. Här samlas den canadensiska västkustens kulturhistoriska relikter, och höga indianska avgudabeläten avteckna sig mot den djupa granskogen som vidunderliga spöken från en gången tids fasa inför okända naturelements raseri. Men ett steg längre fram möter åter en idyll — en sorlande bäck, en damm med snattrande änder! — Se, människa, lev och njut!

— — —

Det skandinaviska inslaget i Vancouvers befolkning räknar åtskilliga tusental individer. Men att finna en bestämd uppgift på antalet av dem torde vara en omöjlighet. Här som i Winnipeg hör man ofta "ärans och hjältarnas språk" på gatorna, och på Cordova street vimlar det av landsmän i äldre och nyare årgångar med avseende på vistelsen här i landet.

Den skandinaviska kolonien här har dock sammanhållande band i föreningslivet. Logen Nornan av Vasaorden har många intresserade medlemmar och utför ett gott arbete. Likaså sjukkassan Svea och logen Linnea av goodtemplarorden. Dessa föreningar inbjuda varje nykommen skandinav till medlemskap i sina strävanden. Under mitt arbete för denna tidning har jag sammanträffat med en hel del av den skandinaviska befolkningen i Vancouver och blivit vänligt och gästfritt mottagen. Jag vill därför passa på tillfället och rikta ett hjärtligt tack till dem alla! Ingen nämnd, men ingen glömd. Många av våra landsmän ha byggt sig hem och settlat för livstiden i denna del av Canada, både inom och utom den vidsträckta stadens gränser.

— — —

Vid min ankomst hit träffade jag här före mig en vän från Sverige, som jag ej sett skymten utav, sedan vi tillsammans pickade makadam på gatorna i Winnipeg sommaren 1923. Vi hyrde ett litet hus i North Vancouver och inrättade oss ett eget litet hem, mest med tanke på levnadsomkostnadernas nedbringande. Vi räknade rätt, ty vår hushållsbok visade vid första månadens sammandrag en otroligt låg summa. Det lönar sig att laga sin mat själv. Utom förmånen att äta när man vill och hur mycket man vill. I North Vancouver sammanstötte vi alltså med de första svenska familjerna vid "världens ände" och fingo en villig och intresserad cicerone i Anton Vesterlund.

• • •

A. Vesterlund är född den 10 okt. 1886 i Högsjö församling i Medelpad och kom till staterna år 1911, sedan han dock först som sjöman sett sig om i alla jordens vinklar och hörn. Hemma i Sverige var V. sågverksarbetare, och då han 1918 inflyttade till Canada, återgick han till dessa sina traditioner i den vägen så till vida, att han ägnade sig åt arbetet vid timmerhamnarna invid sågverken. I Sverige har han mor och två bröder, vilka senare bägge äro affärsmän, den ene av dem verkande inom hemlandets storartade kooperativa sammanslutningar. Hustrun Olga Hanson är en barndomsvän, men som hennes föräldrar emigrerat, har hon nu sitt föräldrahem i Norquay, Sask., där fadern är farmare. Makarna ha tre barn, två flickor och en gosse.

• • •

I Vesterlunds sällskap gingo vi så över till "Great Vancouver," där jag mötte Herman Borén. Han är född 1887 i Kronobergs län och kom till Amerika 1905, först till Stillwater, Minnesota, där han stannade ett par år, varpå han 1907 fortsatte till Canada. Borén har sedan 1911 varit bosatt i Vancouver, där han byggt sig ett trevligt hus och finner tillvaron inbjudande. Borén "likar" Canada och ångrar aldrig den dag, då han styrde sina steg hit. Han är medlem av Vasaorden och ansåg det vara en plikt av alla svenskar att stödja företaget genom anslutning och intresserat medlemskap. Mrs Ellen Borén, född Person, är från Åsele, Västerbotten. Även hon finner sig gott i Canada. Makarna ha två barn.

• • •

Kontraktare E. A. Anderson är en av de framgångsrika smålänningar, som genom begåvning och envis vilja styra sina egna öden. Anderson är född 1884 i Kalmar och emigrerade 1903 till Staterna, där han stannade till 1909, då han slog sig ned i Vancouver. I kompani med en skotte innehar Anderson firman Scott & Anderson, som utför byggnads- och cementarbeten. Anderson sysselsätter vanligtvis 15—20 arbetare och betalar sitt folk en god dagspenning. Anderson har utfört många ansvarsfulla byggnadsföretag här, däribland hängbron över Capilano Canyon. Mrs Laura Anderson, född Hanson, är från Ystad, där hon första gången såg dagens ljus år 1890. Makarna ha fyra barn, två gossar och två flickor. Mr och mrs Anderson äro medlemmar av Vasaorden, där Anderson innehar kassörsposten i logen Nornan.

• • •

Carl A. Peterson från Sundsvall är född 1886. Han kom till Vancouver från Sverige på hösten 1923. Hemma var han maskinarbetare men har sedan han kom hit varit sysselsatt med diverse arbeten. Han har arbetat under den kände svenske kontraktaren Josef Carlson större delen av sin tid här i landet men arbetar f. n. under kontraktare A. Anderson. Han trivs väl här i landet men tycker, att engelsmän och skottar ha väl stort företräde framför skandinaverna. Peterson är medlem av Vasaorden, goodtemplarorden och tillhör styrelsen för Första svenska lutherska kyrkan i egenskap av rapportör för ungdomsföreningen. Peterson är även korrespondent till denna tidning från Vancouver. Mrs Tekla Peterson är från Norrbotten. Makarna ha en son, tio år gammal.

• • •

Gustaf Anderson är gammal winnipegbo. Född i Offerdal i Jämtland år 1879 utvandrade han till Canada 1903. Har arbetat som snickare i Winnipeg, som farmare på prärien och slog sig 1923 ned i Vancouver. Anderson är intresserad medlem av Vasaorden. Han ångrar icke den stund han beslöt sig resa till Canada, ty han anser Canada vara ett framtidsland.

• • •

J. Martin är norrman och född 1883 i Trondhjem. Vid unga år gick Martin, i likhet med så många av hans landsmän, till sjös och hamnade slutligen i Canada. Efter att ha arbetat i Winnipeg i tre år, reste han till Vancouver 1909, där han sedan vistats. Mrs Anna Martin är svenska, född i Västerbotten. Makarna ha tre barn.

• • •

E. Wiig är född i Stavanger 1878. Han utvandrade till Amerika, närmare bestämt Minneapolis, 1908, där han arbetade i skomakareyrket. Han kom till Vancouver 1912, där han han öppnat en fabrikation för konstgjorda lemmar. Wiig är konstnär i sitt yrke, och hans artificiella lemmar ha rönt stor efterfrågan bland bland invalider. Hustrun Gustava Arenskjöld är född 1885. Makarna Wiig ha fyra barn.

• • •

Jag hoppas i något kommande brev kunna ge en skildring av den skandinaviska koloniens historia i Vancouver. Våra landsmän ha gjort en god insats i arbetets historia även i denna del av världen. Våra "old timers" ha en god arbetsdag bakom sig, och ingen misunnar dem lyckan av ett hem och en aktad ställning i detta land. Deras kamp har varit hård, kanske hårdare än för de efterföljande, som nu komma för att själva söka sig fram till en ställning i livet, som skänker dem ro och trygghet. För min del så högaktar jag dem.

FARMING I BRITISH COLUMBIA på land liggande längs Pacific Great Eastern järnväg erbjuder exceptionella möjligheter för prospektiva settlare. Dessa områden äro särskilt lämpade för blandad farmning och mejeridrift. Klimatiska förhållanden äro ideala. Misslyckade skördar äro okända. Endast en liten del av British Columbia är lämpligt för farmning, vadan en stadig marknad alltid är tillförsäkrad. Skolor i dessa distrikt äro etablerade av undervisningsdepartementet, där det finnes ett minimum av tio barn i skolåldern. Transportering å linjen gives för halva priset till dem, som ämna slå sig ned där. Priserna variera från $8 till $10 per acre med sexton år att betala. Fullständiga upplysningar erhållas på begäran från R. L. Wark, Pacific Great Eastern Railway, Vancouver, British Columbia, Canada.

En gosse i Barnesboro, Pa., skulle visa sina kamrater, huru det tillgick, när Floyd Collins miste sitt liv. Han grävde in sig i en grusbank. När allt var färdigt, inträffade ett grusras, som begrov gossen.

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen ikläder sig dock intet moraliskt ansvar för i dessa skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av papperet och med bläck. 2. Skriv så tydligt och kortfattat samt på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande.

REDAKTIONEN.

FRÅN EN F. D. CAMWOODBO

Herr redaktör!—Med Eder tillåtelse vill jag skriva några rader i "Ordet fritt" i Eder ärade tidning S.C.T., om Ni anser det mödan värt att publicera det. Jag har haft så många olika adresser på senaste tiden, så jag har ej bekommit något nummer av S. C. T. på en lång tid.

Häromdagen riktades mina ögon på en gammal bortkastad tidning, vilken jag plockade upp och fick se, att det var S. C. T. Girigt läste jag den och såg även ett brev från Canwood, skrivet av en medlem av L. B. n:r 8 "Ellen Key." Skrivaren synes vara ganska okunnig om, vems felet är, att medlemmarna synas vara så "försoffade." Därför rann det mig i tankarna att ge en liten upplysning om föreningens arbete från och med 1921:

Hösten 1921 hade vi 102 böcker i biblioteket, men eftersom de flesta voro genomlästa, så uppgjorde vi en ny order: Vi sände in till N. B. i Winnipeg omkring $34 i money order, och enligt sista räkningen från Nationalbiblioteket hade vi innestående $10, så hela bokordern skulle bli omkring $44. En tid efteråt fingo vi upplysning från mr Axel J. Carlson i Dubuc, dåvarande sekreterare för N. B., att vi i stället voro skyldiga $10, vilket reducerade ordern till omkring $24. Undertecknad blev ombedd att skriva till mr Carlson och få ett "statement," huruvida vi hade att fordra eller voro skyldiga dessa $10. Nåväl, jag skrev till mr Carlson men erhöll ej något svar. Senare sände jag honom ett registrerat brev med inneliggande postporto, men ej heller då fick jag något svar.

Men detta var ej hela historien. Om våren 1922 sände vi ånyo in en bokorder på omkring $52. Men ännu he vi ej erhållit några böcker—varken på den första eller sista ordern, vi sände in. Visserligen hade vi en svag underrättelse från Winnipeg om, att den där göteborgaren, som var på bokförlaget i Göteborg, hade gått ut för att dricka brunn eller bada eller vad det nu var. Men det vore snart på tiden, att de läte oss veta, om den där karlen drack upp pengarna, eller om han möjligen glömde dem i byxfickan, så att de blevo uppblötta, eller var de finnas, ty vi veta ju naturligtvis ingenting.

God fortsättning på det nya året till redaktionen, släktingar, vänner och bekanta från

William Johnson.

Hulatt, B. C.

BREV FRÅN EN NYKOMLING

Ärade redaktör!—Jag är en s. k. nykomling, och kanske det vore lämpligast att sitta vackert stilla och läsa tidningarna här och se andra människors åsikter och inte ha sådana själv. Jag har läst Svenska Canada Tidningen här, och nu tänkte jag skriva några rader på försök och se, om något blev synligt i tidningen. Jag tänkte som så: kanske någon gammal svensk-canadensare vore intresserad av att höra en ung nykommen svensks åsikter.

Jag skall först tala om, att jag är en KOlugn östgöte, som tar allt med "knusende ro," som norsken säger. Jag kom hit förra våren från Östergötland. Mitt första jobb här var på sektion, som dom säger här. Jag reste till Canada på vinst och förlust. Ja, förlusten var ganska liten, när man får vara utan arbete långa tider i Sverige. Det ser ut att vara för trångt där. Jag är f. n. på en farm, och det går ganska bra här i det "vidunderliga" landet, ty jag är van jordbruksarbetare från Sverige. Ja, jag försökte åtskilliga yrken där hemma för resten. Men det var att passa på, om man skulle få något med. Nu under kristiden där hemma hette det överallt, där man sökte arbete: "Jaha, ni får vända er till kommunen, där ni är skriven, här är intet arbete för dem, som finnas i denna kommunen, o. s. v." Ja, då tänkte man både hit och dit. "Ja, jag gör ett försök," tänkte jag, och nu är jag här och har börjat. Nu är det bara att se fortsättningen, alldeles som på teatern. Det är ju roligt att leva och se, hur det går. Jag har ännu inte fått den där kroniska hemlängtan, som så många lida av, men den kommer kanske. Jag tillhör ju nutidens "veklingar," och de äro ju mycket sämre, än de gamla voro, har jag hört. Ja, jag bara hör på, men jag måste dra på smilbandet ibland, och "ingen vill ju hållas dålig." Jag tänker, att vi äro inte färdiga ännu. Ja, några politiska åsikter har jag inte ännu, jag är ju bara bonddräng, och då behöver man ju inga, fast jag har ju mina uppfattningar och åsikter, förstås, så jag tillhör mitt eget parti. Jag bor i kretsen av en hel del norska farmare här, och då är det bäst, att man är "snild gut." Jag har hört av dem, att den norska nationen är den främsta i världen i upplysning, och antagligen i allt annat, och att de skrämde svensken 1905. Jag riktigt darrar i knävecken, när jag hör detta.

Ja, de här s. k. infödingarna här i Canada se naturligtvis på mig som på ett slags lågt djur, som ingenting begriper. De ha väl också ett stort lager av visdom någonstans hemma i byrån. Jag skall väl inte fylla papperskorgen utan sluta med en hälsning till redaktionen och alla, som vilja kalla sig svenskar.

Carl Jansson.

— —

Ni tyckes ha råkat ut för några svarta får bland våra norska bröder här i landet, bäste nykomne landsman. Men annars är förhållandet det här i landet, att norskar och svenskar äro mycket goda vänner. Det lönar sig ej för någon att inför en norsk tala illa om svenskarna, men ej heller för en svensk att tala illa om norskarna. Men inom bägge nationerna finnes det naturligen en del skrävelhabar, vadan ni ej skall skära alla över en kam, ty även i de bästa familjer finnes det ibland ett svart får. Vill för övrigt säga, att det är ingen skam att vara bonddräng, samt att var och en ej allenast har rättighet utan ock skyldighet att hysa sina egna åsikter. För övrigt välkommen till Canada och till tidningens spalter.—Red.

OKANAGENDALEN

Okanagendalen eller fruktmånglarens paradis ligger i hjärtat av B. C., omsluten på bägge sidor av höga, skogbeklädda fjäll. Skogen utgöres av flera barrträd, av vilka en del ännu har undgått lumbermannens förfärliga härjningar, men de tränga sig närmare de återstående skogsjättarna, och den dag nalkas nog snart, då de sista vackra trädan falla och dö. Jag har aldrig förr sett en så vacker, kvistfri skog, med endast en liten krona i toppen, och dess längd är otrolig för en som ej sett B. C:s sköna skogar förut. Villebråd finns det också gott om, men tyvärr så var jakttiden nästan över, innan jag kom in på jaktområdet, så vi gå det förbi och göra ett besök i själva dalen. C. P. R. äger branchlinan, som genomlöper dalen, där den följer strömmen den mesta tiden. Här och där ligger en liten stad med ett eller flera sågverk. Dessa ha nu stannat för vintern, och dess arbetare ligga uppe eller så ha de allaredan sökt sig skogsarbete, ty befolkningen tillhör för det mesta arbetarepartiet eller den lägre men ädlare klassen. I själva dalen är en stor del av landet odlat och besått med hö och höstvete samt även en stor del äppelträd, av vilka en stor del ej buro frukt förliden sommar, då insekten även här härjade lövskogen. I den stilla floden, som följer dalen, finnes det gott om fisk, kallad "rickaninnies," i storleken som en sill men med större ytinnehåll — jag menar bredare bukvägen, men med rött, gott kött. Den canadiska lagen förbjuder denna fisk att göra något större besök i farmhusen, men tyvärr så äro de ibland tillfinnades i källarvåningen och smakar utmärkt.

Befolkningen består av alla slags nationer, och här och där stiger den goda svenska kaffeångan upp mot skyn. Kaffet smakar utmärkt i B.C., ty de ha gott, rent källvatten till sitt förfogande, och med fjälldalens tjocka, feta grädde i så får det ljuvlig smak. Mejerier finnes det överallt, och en stor trunk hämtar grädden o. återför de tomma kannorna. Posten lämnas vid vägen i en där uppsatt postlåda 3 gånger i veckan o. får där hämtas av ägaren. En stor truck förer barnen till och från skolan vinter och sommar, då ända till sextio barn får skjuts i samma truck, byggd för detta ändamål. På vissa platser tillhålles en sjuksköterska året om, vilken överser barnen dagligen. Telefon finnes också, och kostar den varje farmare två dollar i månaden, med en extra utgift för långdistans. Radion är dock ej så väl känd här som på prärien, men den finnes på vissa platser och kommer allt fortfarande in i flera hem.

Så komma vi till indianerna, ty även här bo en del av urinvånarna, men tyvärr ej samma ras, som jag förut har gjort bekantskap med under de många år vi varit grannar på den kalla saskatchewanprärien, men de ha samma princip och leva på samma vis med en otrolig försiktighet, då det blir fråga om arbete. Indianerna synas överallt ha en särskild instinkt, då fara nalkas, i form av hårt arbete, och gumman får mer än gärna taga mannens del i arbetet. De ha även en vacker kyrka, den enda jag sett här, men den står tom, ty fastän de äro lata, så tro de ej på att vissa individer endast skola tala för födan och härligheten. De vita ha ej någon kyrka ute på landet, det jag vet om, men de ha bibel naturligtvis, och så finns det kyrkor i städerna.

Det var nära nog, att jag glömt väderleken, men just för tillfället så glömmes den ej så lätt, då man sticker näsan ut, men kylan räcker ej här så länge, ej heller medföljer det någon kallblåst, och en fots snö kan komma och gå på två dagar. Då solen ler och tittar ner i dalen, då smälter snön som smör i Småland, och små silverklara bäckar smyga sig ned till strömmen och föras bort. Detta är troligen fattigfolkets paradis, rik på förnöjsamhet och en stilla levnad för dem som äro nöjda med en ringa lott. Vänligen,

Ludde.

BREV FRÅN B. C. TILL MOSTER ANNA I U. S.

Kära moster Anna!—En jul- och nyårshälsning till dig från Sweden—nej, jag menar Canada och British Columbia! Ser du, det är så, att jag kom till Vancouver. Man tänker alltid på Sverige, då det är jul. Det gamla hemlandet, som djupast inne, där de oförgätliga minnena gömmas, ammat och skrivit med eldskrift: "Julens land"! Det ser ut, ibland, som jag hade glömt mitt land i högan Nord, men vet du, faster, det ser bara så ut — jag glömmer aldrig julens land. Jag kan inte — och vill inte!

Hade just brev från min mor och yngsta bror. Det var roligt att höra, att alla voro friska. Man känner en ängslan stundom, då man inte hört någonting och inte vet, hur det står till därhemma. Hoppas du blivit kry och att du får en makalöst glad jul. Jag ser folk äro förkylda här i Vancouver också. Även jag har varit, men jag är på bättringsvägen. Hoppas ännu en gång, att du blir fri från den där hostan, du skrev om.

Det är väl vinter i Water Hill nu? Säg! Här i Vancouver får man se snön på avstånd, på bergskomplexet, som jättelikt omfamnar staden — synes det vita snötäcket! Annars är det bar backe och aldrig så litet grönt. Det är då inte nordisk vinter. Men man medger gärna, att det är en naturskön trakt med dessa mäktiga höga berg i alla formationer.

Så finns det vatten — vatten! Jag älskar sjöar! Då jag är van att se Siljan, skulle jag inte trivas inne på prärien i längden. Ni har en vacker sjö i Water Hill. Skulle du vilja mista den? Nej! — Jag hörde omtalas i Saskatchewan, att sjömän slagit sig ner ute på prärien och blivit farmare, och att kustbor gjort samma omväxling och kunnat må väl av'et, men

(Forts. å sid. 7.)

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Hvarje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och skrivna Svenska Rådgifvaren

"Goda Råd"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrifvit speciellt för svenskar i Amerika, lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för männer säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar äfven om Lifvets Hemligheter och borde läsas af hvarje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i era unga år, eller systemet blifvit försvagadt genom utsväfningar i senare år, bör ni skrifva efter boken. Ni kan blifva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglad omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

KÖP SVENSKA STATENS PREMIE OBLIGATIONER

I MARS OCH SEPTEMBER VARJE ÅR UTLOTTAS:

1 vinst à 200,000 kr.	kr. 200,000	60 vinster à 5,000 kr.	kr. 300,000
1 vinst à 100,000 kr.	kr. 100,000	500 vinster à 1,000 kr.	kr. 500,000
1 vinst à 50,000 kr.	kr. 50,000	1,100 vinster à 500 kr.	kr. 550,000
20 vinster à 10,000 kr.	kr. 200,000	11,000 vinster à 100 kr.	kr. 1,100,000

Summa 12,683 vinster à ett sammanlagt vinstbelopp av kr. 3,000,000
Årligen 25,366 vinster à ett sammanlagt vinstbelopp av kr. 6,000,000

Innehavare av obligation är berättigad att deltaga i alla dragningar som årligen hållas i mars och september.

Dessutom inlösas obligationerna av Svenska Staten med Kronor 50 efter fem år, men kunna vid behov avyttras i öppna marknaden.

CITIZENS GUARANTY TRUST 148 State St., Boston, Mass.

Den ständigt stigande popularitet, som dessa obligationer åtnjuta bland alla samhällsklasser, är dess bästa rekommendation. Priset $17.. per styck, är i betraktande av Svenska Kronans pariwärde, som enligt Riksdagens beslut kommer att vidmakthållas, det mest fördelaktiga som någonsin erbjudits.

Var god fränsklip och insänd nedanstående orderblankett med remissa.

We Buy and Sell High-Grade Scandinavian Bonds and Investment Stocks. All orders for American and foreign Investment Securities are executed.

WE RECOMMEND FOR INVESTMENT
Svenska Statens Obligationer
Norske Amortisable Statsobligationer
Danske Statsobligationer
Bergslagens Järnvägs A-B 4% Bonds
Gäfle-Dala Järnvägs A-B 4½% Bonds
Svenska Sockerfabriks A-B 7% Bonds
Svenska Tändsticks A-B 7½% Bonds
Write me for further information.
AUG. ANDERSON, Mgr. Scand. Dept.

Citizens Guaranty Trust
Aug. Anderson, Mgr. Scand. Dept.
148 State St., Boston, Mass.
Jag önskar placera $________ uti Svenska Statens Premie Obligationslån (år 1920) och närsluter härmed $________
Var god reservera ________ Obligationer till $15. stycket.
Namn ________
Adress ________
Svenska Statens Obligationer kunna erhållas av oss på avbetalning. ¼ del kontant, resten betalas på 6 månader.
CITIZENS GUARANTY TRUST Co.
148 State St., Boston, Mass.

VANCOUVER ANNONSER

CENTRAL HOTEL
Största och populäraste skand. hotell.
Varmt och kallt vatten i varje rum.
42 Cordova St. E. Vancouver, B.C.

HOTEL RECO
Ägt och skött av svenskt folk.
120 utsides modärna rum och små våningar till moderata priser.
445 Gore Ave., Vancouver, B. C.
Nära Hastings St. E.

SVEA ROOMS
431 Pender Street East.
Vancouver, B. C.
Nyrenoverade, trevliga rum till moderata priser. Varmt och kallt vatten i rummen, värmeledning, badrum m. m. Vi rekommendera oss i resande skandinavers hågkomst. Svenska talas. Välkomna!

CAFE SWEDEN
Bästa svenska matställe i Vancouver.
Förstklassig svensk mat till billigaste pris.
319 MAIN ST. (Nära Hastings) E. JOHNSON, Ägare.

FOLKETS CAFE
Skand. matlagning. Hjälp-dig-själv
Bästa mål i Vancouver för 35c.
Gemensamt bord samt lunch-counter.
286 Columbia Ave., Vancouver.

THE CAMBIE ROOMS
Platsen där skandinaver stanna. Varma rum med varmt vatten för $2 i veckan och mer. Fria bad.
160 Cambie St., 2 block øster om C. P. stationen, Vancouver.

Massage och sjukgymnastik
Enligt det världsberömda svenska systemet. Speciellt för astma, reumatiska åkommor, nervositet etc.
Billiga villkor för skandinaver. Talar svenska och norska.
AXEL SUNDSTEN,
Gymnastikdirektör.
Rum 205, 16 Hastings St. East
Vancouver.

PRENUMERATIONER Å
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
upptagas i Vancouver, B. C. av
S. BERGMAN, JOHN GREEN
251 Hastings St. E. 205 Caroll St.

När Ni Behöver
JÄRNVÄGS eller OCEAN
TRANSPORTERING
FRÅGA
CANADIAN PACIFIC RAILWAY
Upplysningar ges gärna och detaljer arrangeras på applikation till
E. A. McGUINNESS, City Ticket Agent.
T. STOCKDALE, Station Ticket Agent
eller
633 Main Street.
WINNIPEG.

Prof. Arnold Ehrets
"MUCULESS DIET HEALING SYSTEM"
En fullständig kurs för diet,
hur man kan vidmakthålla eller återvinna sin hälsa.
Borde finnas i varje hem.
Pris: $1.75 — Sänt portofritt. Om ej tillfredställd sänd boken tillbaka i gott skick inom 5 dagar och pängarna returneras.
Nils T. Saehle
LITERATURE LIMITED.
Camrose, Alberta.

EN SÄKER PLATS FÖR DINA PÄNGAR.

Vi ha varit etablerade i 58 år och under denna tid ha vi byggt upp en sund bankaffär med 345 egna avdelningar i Canada från kust till kust.
Om du ej har ett sparbankskonto så kan du ej göra klokare än att placera dina penningar i vår närmaste avdelning. Det är där närhelst du önskar det.
Vi erbjuda er en fullt up-to-date och duglig bankbetjäning.
Små depositioner äro lika välkomna och behandlas på samma omsorgsfulla sätt som större depositioner.
Vi inbjuda er att avlägga ett besök i vårt närmaste avdelningskontor — vår bankföreståndare och personal skola med nöje stå till tjänst med råd och upplysningar.

AVDELNINGAR Å
Logan & Sherbrook. Selkirk & Salter
Osborne & Corydon Ave. Main & Mountain
Main & Landsdowne. West Kildonan, 1815 Main St.
och 8 andra avdelningskontor i Winnipeg.
HUVUDKONTOR:
UNION BANK OF CANADA.
Main & William
WINNIPEG.